

40. St- 3355 / 16.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD 8
U ZAGREBU
PRIMLJENO

26-07-2018

poštom — neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba .....

6 Pž-4094/2018-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Božene Zajec, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom VANSOM ULAGANJA d.o.o., u stečaju, OIB 16917758666, Zagreb, Mihanovićeva 20, odlučujući o žalbi bivšeg stečajnog upravitelja BERISLAVA MAKSIMOVIĆA, OIB 57300759557 iz Varaždina, Hrašćica, Braće Radić 1, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3355/2016 od 26. ožujka 2018., u sjednici vijeća održanoj 11. srpnja 2018.

riješio je

I. Odbija se kao neosnovana žalba bivšeg stečajnog upravitelja Berislava Maksimovića, iz Varaždina i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3355/2016 od 26. ožujka 2018. u dijelu točke II. pod točkama 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9., 11. njegove izreke za iznos od 4.756,82 kn.

II. Preinačuje se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3355/2016 od 26. ožujka 2018. u dijelu točke II. pod točkom 10. njegove izreke za iznos od 372,00 kn i rješava:

Određuje se naknada troškova bivšem stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću, iz Varaždina, u stečajnom postupku nad stečajnim dužnikom Vansom ulaganja d.o.o., u stečaju, Zagreb, u iznosu od 372,00 kn (tristosedamdesetdvije kune).

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-3355/2016 od 26. ožujka 2018., u točki I. njegove izreke odobreni su troškovi bivšem stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću iz Varaždina u iznosu od 1.098,85 kn. Točkom II. izreke rješenja odbijen je zahtjev za naknadu troškova bivšem stečajnom upravitelju Berislavu Maksimoviću, iz Varaždina, u iznosu od 5.128,82 kn. Točkom III. rješenja utvrđeno je da je Berislav Maksimović, povukao zahtjev za odobrenje troškova u ukupnom iznosu od 2.896,30 kn.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je sud o naknadi troškova stečajnom upravitelju odlučio primjenom odredbe čl. 94. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15; dalje: SZ). Sud bivšem stečajnom upravitelju nije odobrio naknadu zahtijevanog troška

u iznosu od 5.128,82 kn, a koji se odnosi na troškove pod II.; 1. do 9., putovanja stečajnog upravitelja na relaciji: Zagreb-Crikvenica-Zagreb, sa svrhom razgovora o nekretnini stečajnog dužnika upisanoj u z.k.ul. 5328, k.o. Crikvenica, troškove pod 10. korištenja privatnog vozila radi sudjelovanja na ročištu na Trgovačkom sudu u Zagrebu, te trošak pod 11. koji se odnosi na trošak upotrebe privatnog telefona i interneta stečajnog upravitelja. Razvidno je da je Zaključkom od 2. veljače 2018. prvostupanjski sud naložio dosadašnjem stečajnom upravitelju dužnika Berislavu Maksimoviću (4.) dostaviti: iscrpno obrazloženje razloga svakog pojedinog službenog puta navedenog u zahtjevu za odobrenje troškova postupka od 29. siječnja 2018., zapisnike sa svakog pojedinog sastanka radi kojih je službeni put određen, te ocijeniti gospodarske učinke svakog pojedinog troška službenog puta glede povećanja stečajne mase stečajnog dužnika. Razvidno je da je stečajni upravitelj dostavio: „Zapisnike o izvršenom vanjskom uredovanju“ u odnosu na koje zaključuje da su zapisnici potpisani samo od strane stečajnog upravitelja, da na njima nedostaje potpis osoba za koje se tvrdi da su sudjelovale na „vanjskim uredovanjima“, a koja činjenica sama za sebe izaziva sumnju jesu li se „vanjska uredovanja“ uopće dogodila. Zaključuje da je neživотно i nelogično da stečajni upravitelj radi jedne nekretnine ukupne pov. 49,2 čm, šest puta šalje sam sebe na službeni put, te takve troškove, sve i da su nastali smatra nesvrsishodnim. Sud smatra da trošak korištenja privatnog vozila radi sudjelovanja na ročištu (na Trgovačkom sudu u Zagrebu) ne može pasti na teret stečajne mase stečajnog dužnika, te da je stečajni upravitelj mogao i morao iznaći i koristiti alternativne i jeftinije načine prijevoza (autobus, vlak) kao i da je trebao dokazati da je trošak fiksnog telefonskog računa korisnika Berislava Maksimovića iz Varaždina, na iznos 256,82 kn nastao za potrebe stečajnog dužnika.

Protiv označenog rješenja u točki II. njegove izreke kojom je odbijen zahtjev za naknadu troškova, žalbu je podnio bivši stečajni upravitelj. U žalbi u bitnom ponavlja navode iz podneska od 26. siječnja 2018., kojim je podnio zahtjev za odobrenje isplate naknade stvarnih troškova za razdoblje od 19. prosinca 2016. do 23. siječnja 2018. Predlaže ovom sudu da ukine pobijano rješenje u dijelu koji se odnosi na odbijanje zahtjeva da mu se odobre troškovi u iznosu od 5.128,82. kn.

Žalba je djelomično osnovana, a djelomično je neosnovana.

Pobijano rješenje ispitano je u smislu odredbe čl. 365. st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a u granicama razloga navedenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prema odredbi čl. 94. st. 1. SZ-a stečajni upravitelj ima pravo na nagradu za svoj rad, te na naknadu stvarnih troškova. Naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnoga upravitelja (čl. 94. st. 3. SZ-a).

Iz prijedloga (zahtjeva) za određivanje nagrade bivšem stečajnom upravitelju od 26. siječnja 2018. proizlazi da stečajni upravitelj zahtijeva trošak;

1. iznos od 704,00 kn, na temelju putnog računa od 28. veljače 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb – Novi Vinodolski i nazad koji se nalazi u spisu $176 \text{ km} \times 2 = 356 \text{ km} \times 2 \text{ kn} = 704,00$ (pregled stanja na terenu u vezi prodanih nekretnina prema posjedovnim listovima Ureda za katastar, te pregleda spornih vodomjera na adresi Podšupera 76., 76.a, 78 i 78.a, i 80., Crikvenica),

2. iznos od 859,00 kn putnog računa od 7. ožujka 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb Novi Vinodolski sa računom za cestarinu i obračunom dnevnice ukupno=859,00 povodom održanog sastanak u Uredu KTD Vodovod Žrnovnica d.o.o. Novi Vinodolski s pravnikom Nenadom Pavelić u vezi spornih računa po vodomjerima dužnika i prijavljenoj tražbini za utrošenu vodu (bazena),

3. iznos od 70,00 kn na temelju računa za cestarinu broj 201703076070482023858 od 7. ožujka 2017. po putnom računu za Novi Vinodolski i Crikvenicu na relaciji Zagreb –Rijeka priloženo uz putni nalog,

4. iznos od 672,00 kn putnog računa od 22. ožujka 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb – Crikvenica $168 \text{ km} \times 2 = 336 \text{ km} \times 2,00 \text{ kn} = 672,00$ (sastanak u tvrtki Murvica d.o.o. u Crikvenici s pravnikom Blažević),

5. iznos od 70,00 kn račun za cestarinu broj 2017032260705084844130 od 22. ožujka 2017.g. na relaciji Zagreb Crikvenica,

6. iznos od 704,00 kn po putnom nalogu za 14. rujna 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb –Novi Vinodolski i nazad od $176 \text{ km} \times 2 = 356,00 \text{ km} \times 2,00 \text{ kn}$ (pregled nekretnine koji se sastoji od puta površine 49,2 čhv (radi potrebe građevinskog vještačenja po vještaku Mirjani Andres Rogović),

7. iznos od 77,00 kn račun za cestarinu br. 201709146070608096848.23 od 14. rujna 2017. na relaciji Zagreb-Rijeka -Novi Vinodolski u vezi nekretnine uz putni nalog,

8. iznos od 672,00 kn po putnom nalogu za 19. rujna 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb – Crikvenica i nazad $168 \text{ km} \times 2,00 \text{ kn} = 336,00 \text{ kuna} \times 2$ (sastanak sa upraviteljem zgrada u Crikvenici HB Stan d.o.o., Crikvenica, radi plaćanja električne energije,

9. iznos od 672,00 kn po putnom nalogu za 11. listopada 2017. troškovi upotrebe osobnog automobila na relaciji Zagreb – Crikvenica i nazad $168 \text{ km} \times 2,00 \text{ kn} = 336,00 \text{ kuna} \times 2$ (sastanak u Gradu Crikvenica sa voditeljem pravne službe Silvijom Ratkovićem u vezi ponude Vansom ulaganja d.o.o. za kupnju nekretnine u Novom Vinodolskom,

10. iznos od 372,00 kn po putnom nalogu za 4. listopada 2017. za dolazak na sud osobnim automobilom u službene svrhe na relaciji Hrašćica-Zagreb i nazad $93 \text{ km} \times 2 = 186 \text{ km} \times 2 = 372 \text{ kn}$ (pripremno ročište u predmetu poslovni broj P-740/2017 na Trgovačkom sudu u Zagrebu, povodom tužbe KTD Vodovod Žrnovnica d.o.o. protiv tuženika Vansom ulaganja radi utvrđenja tražbine,

11. iznos 256,82 kn za trošak upotrebe privatnog telefona i interneta stečajnog upravitelja u fiksnoj mreži račun Hrvatskog telekoma račun broj 5030071301-220-3 od 31. prosinca 2017. nastali su u razmjernom iznosu za cjelokupno razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2017.

Budući da sukladno odredbi čl. 94. st. 3. SZ-a naknadu troškova rješenjem određuje sud na temelju pisanog, obrazloženog i dokumentiranog izvješća stečajnog upravitelja, te u smislu odredbe čl. 94. st. 1. SZ-a, kojim je propisano da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnih troškova, sud će ocijeniti supsidijarnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku (čl. 151. i čl. 155.) u vezi s čl. 10 SZ-a, je li taj trošak stečajnog upravitelja opravdan (svrsishodan). Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je

prvostupanjski sud nazočnost stečajnog upravitelja na ročištu u predmetu poslovni broj P-740/2017 na Trgovačkom sudu u Zagrebu 4. listopada 2017., ocijenio opravdanom. Međutim, pogrešno prvostupanjski sud zaključuje da stečajnom upravitelju ne pripadaju troškovi za korištenje osobnog automobila za dolazak na to ročište (u iznosu od 372,00 kn), jer je morao pronaći i koristiti jeftinije načine prijevoza (autobus, vlak).

Po ocjeni ovog suda, za naknadu troškova prijevoza, te troškova korištenja privatnog automobila u poslovne svrhe, a imajući u vidu da je stečajni upravitelj tijelo stečajnog postupka (čl. 75. SZ-a), osnovano žalitelj upire u žalbi da mu je taj trošak trebalo priznati. Naime, stečajni upravitelj nije djelatnik stečajnog dužnika, niti se u vezi naknade troška prijevoza na njega mogu primijeniti propisi koji se odnose na radnike vezano uz naknadu troškova prijevoza s posla i na posao, u visini stvarnih troškova mjesnog i međumjesnog javnog prijevoza, odnosno pojedinačne prijevozne karte do visine cijene mjesečne karte u smislu Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj 10/17 i 128/17).

U konkretnom slučaju stečajni upravitelj obrazložio je u zahtjevu (podnesku od 26. siječnja 2018.) za naknadu tih troškova, navođenjem datuma korištenja vozila, razlog odlaska na ročište, relaciju Hrašćica-Zagreb i nazad i kilometražu $93 \text{ km} \times 2 = 186 \text{ km} \times 2 = 372 \text{ km}$.

U odnosu na naknadu za prijevoz odnosno visinu naknade (korištenjem osobnog vozila u privatnom vlasništvu u iznosu od 2,00 kn po prijađenom kilometru) koju je zatražio stečajni upravitelj, ovaj sud ocijenio je opravdanim troškom odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku te Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88; dalje: Pravilnik) kojim je propisana naknada troškova svjedocima, vještacima, stručnim i drugim osobama, odnosno službenih osoba u smislu čl. 2. t. 7. Pravilnika. Visina takve naknade (čl. 9. Pravilnika) sukladno čl. 8. st. 2. Pravilnika obračunava se po propisima koji vrijede za suce, a točkom III. Odluke o visini dnevnice za službeno putovanje u zemlji i visini naknade za državne dužnosnike, suce i druge pravosudne dužnosnike, te ostale zaposlene koji se financiraju iz sredstava državnog proračuna, a čija prava nisu uređena kolektivnim ugovorima („Narodne novine“ broj 117/12) propisana naknada iznosi 2,00 kn po prijađenom kilometru.

Slijedom navedenog, osnovana je žalba bivšeg stečajnog upravitelja protiv pobijanog rješenja u dijelu točke II. pod točkom 10. njegove izreke, kojim nije priznat zahtjev za naknadu nastalih stvarnih troškova u iznosu od 372,00 kn. Zato je žalbu valjalo uvažiti i na temelju odredbe čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, preinačiti pobijano rješenje kao u točki II. izreke ovog rješenja.

U odnosu na ostali zatraženi trošak u točki II. pod točkama 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 11. izreke pobijanog rješenja, žalitelj nije uspio svojim žalbenim navodima, (osim što je ponovio navode iz zahtjeva za naknadu troškova) osporiti utvrđenje prvostupanjskog suda. Naime, sud će u smislu odredbe čl. 94. st. 1. SZ-a kojim je propisano da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu stvarnih troškova, ocijeniti supsidijarnom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku (čl. 151. i čl. 155.) u vezi s čl. 10 SZ-a, je li taj trošak stečajnog upravitelja svrsishodan te je li dokumentiran i obrazložen, a budući da stečajni upravitelj mora opravdati i obrazložiti zatraženi trošak. Kako je kao dokaz svakog pojedinog službenog puta stečajni upravitelj dostavio: „Zapisnike o izvršenom vanjskom uredovanju“, pravilno je prvostupanjski sud odbio kao neosnovan zahtjev stečajnog upravitelja, kada je utvrdio uvidom

u zapisnike da su potpisani samo od strane stečajnog upravitelja, te da na njima nedostaje potpis osoba za koje se tvrdi da su sudjelovale na „vanjskim uredovanjima“. Naime, prvostupanjski sud osim što je ocijenio, da ta činjenica sama za sebe izaziva sumnju; jesu li se „vanjska uredovanja“ uopće dogodila, smatra takve troškove nesvrishodnim u odnosu na koje tvrdnje je iznio valjane razloge (radi jedne nekretnine) koje prihvaća i ovaj sud (čl. 375. st. 5. ZPP-a). Valja reći, da „zapisnik“ zapravo predstavlja izjavu stečajnog upravitelja, budući da nije ovjeren od sudionika koje navodi stečajni upravitelj, kao dokaz da su te radnje doista obavljene pa niti računi za cestarinu nisu dokaz tih tvrdnji glede stvarno obavljenih radnji (poslova, razgovora) navedenih u „zapisniku“. Pravilno je i utvrđenje prvostupanjskog suda da stečajni upravitelj nije iznio niti jedan valjan razlog, na temelju kojeg bi trošak privatnog telefonskog računa stečajnog upravitelja pao na teret stečajnog dužnika, odnosno takav trošak nije obrazložio niti dokazao.

Zato je žalbu bivšeg stečajnog upravitelja protiv pobijanog rješenja u točki II. pod točkama 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8., 9. i 11. njegove izreke kojim nije priznat zahtjev za naknadu nastalih stvarnih troškova u iznosu od 4.756,82 kn valjalo odbiti i na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a, odlučiti kao u izreci točke I. ovog rješenja.

Zagreb, 11. srpnja 2018.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za točnost otpavka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

u. z. B. Matijević